

Lublin, dnia 29 października 2021 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Lublinie**
WOOS.420.14.2021.MG .9

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j oraz art. 84, 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), w związku z art. 104 i 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 735 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 8 lipca 2021r.. znak: DWS/Sanok/261/2021 wraz z załącznikami, w tym kartą informacyjną przedsięwzięcia, złożonego przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie ul. M. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa, reprezentowane przez pełnomocnika – Pana Macieja Nowakowskiego

orzekam

- I. Brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na *wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn.***
- II. Określam warunki i wymagania oraz nakładam obowiązek działań w następującym zakresie:
Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia:**
 - Do prowadzenia prac, w tym polegających na rekonstrukcji odwiertów, należy stosować urządzenia wiertnicze o możliwie najkorzystniejszych parametrach, które będą mieć najmniejszy wpływ na otaczające środowisko, w tym klimat akustyczny.
 - Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie może powodować przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie.
 - Prace rekonstrukcyjne prowadzić w porze dziennej, z wyjątkiem tych, które muszą być prowadzone w systemie ciągłym
- III. Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

Do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie w dniu 12 lipca 2021r. wpłynął wniosek Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa SA Oddział Geologii i Eksploatacji w Warszawie, reprezentowane przez pełnomocnika, z dnia 8 lipca 2021r. znak:

DWS/Sanok/261/2021 o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn.

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 74 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w toku postępowania przeanalizowano następujące dokumenty:

- wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- kartę informacyjną przedsięwzięcia opracowaną czerwcem 2021r, wraz z uzupełnieniami z września 2021r.,
- mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie granic terenu, którego dotyczy wniosek, ora obejmującej obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie,
- wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wólka oraz wypisy i wyrisy z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublin,
- pełnomocnictwo,
- potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej,
- odpis z KRS.

Zgodnie z art. 74 ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2018r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się wypisu z rejestru gruntów lub innego dokumentu pozwalającego na ustalenie stron postępowania, o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 6.

Zgodnie z załączoną dokumentacją przedmiotową inwestycję zakwalifikowano do przedsięwzięć określonych w §3 ust. 1 pkt 41 a Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r, poz.1839) *(wydobywanie kopalin ze złoża metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b, lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24).*

W trybie art. 21 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zamieszczono w „Publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie” dane o ww. wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (nr wpisu 686/2021).

Zgodnie z art. 10 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) zapewniono stronom udział w postępowaniu. Stosownie do art. 49, 41 i art. 61 § 4 ww. ustawy w zw. z art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j ustawy z dnia 3 października 2008 r., poinformowano strony postępowania obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia z dnia 23 lipca 2021 r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie złożonego wniosku oraz o wystąpieniu, zgodnie z art. 64 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r., do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni

w Zamościu o wydanie opinii w sprawie stwierdzenia obowiązku lub braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano właściwym miejscowo urzędom – Urzędowi Gminy Wólka, Urzędowi Miasta Lublin, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Mając na względzie zapisy art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r., dla inwestycji, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż nie jest wymagane uzyskanie opinii organu inspekcji sanitarnej.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu zawiadomieniem z dnia 11 sierpnia 2021r. znak: LU.ZZS.3.4360.228.2021.EK-D poinformował o przesunięciu terminu na wydanie opinii w przedmiotowej sprawie do dnia 3 września 2021r. Strony postępowania zostały o tym fakcie poinformowane obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 17 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.3. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano właściwym miejscowo urzędom – Urzędowi Gminy Wólka, Urzędowi Miasta Lublin, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu pismem z dnia 10 września 2021r. znak: LU.ZZS.3.4360.228.2021.EK-D wezwało do uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 1 września 2021r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.4 oraz pismem z dnia 14 września 2021r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.5 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia. Do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie w dniu 15 września 2021r. oraz w dniu 23 września 2021r. wpłynęły uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia.

Stosownie do wymogów art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie w związku ze złożonymi uzupełnieniami zwrócił się ponownie pismem z dnia 23 września 2021 r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.7 z prośbą do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu o wydanie opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

Strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 23 września 2021 r. o otrzymaniu pisma Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu oraz o ponownym wystąpieniu do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano właściwym miejscowo urzędom – Urzędowi Gminy Wólka, Urzędowi Miasta Lublin, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

Opinią z dnia 30 września 2021 r., znak: LU.ZZS.3.4360.228.2021.EK-D Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na brak negatywnego wpływu tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ustawie Prawo Wodne.

Zgodnie z art. 10 k.p.a. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia poinformowano strony (poprzez obwieszczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 8 października 2021r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.8) o możliwości zapoznania się z zebraną w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego dokumentacją dot. wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jednocześnie w powyższym obwieszczeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 8 października 2021r. znak: WOOŚ.420.14.2021.MG.8 poinformowano strony postępowania o wpływie opinii Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Zamościu. Obwieszczenie zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ, a także przekazano właściwym miejscowo urzędom – Urzędowi Gminy Wólka, Urzędowi Miasta Lublin, celem obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty.

W dniu 12 października 2021r. do tut. Urzędu wpłynął wniosek Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa SA w Warszawie o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach strony nie wniosły uwag i wniosków.

W dniu 28 października 2021r. do RDOŚ w Lublinie wpłynęło pismo Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa SA w Warszawie informujące o oczywistej omyłce pisarskiej we wniosku dot. nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.

Zgodnie z art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r., w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszanie zmierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączone zostały :

- 1) wypisy i wyrisy z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Wólka – ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla gminy Wólka Nr XXXIII/269/2001 z dnia 28 grudnia 2001r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 14 poz. 430 z dnia 5.03.2002r.), uchwała Rady Gminy Wólka Nr IX/53/07 z dnia 25 czerwca 2007r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 151 z dnia 26 września 2007r.), uchwałą Rady Gminy Wólka Nr IX/52/07z dnia 25 czerwca 2007r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 150 z dnia 26 września 2007r.), uchwałą Rady Gminy Wólka Nr XLII/267/09 z dnia 10 sierpnia 2009r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 105 poz. 2387 z dnia 3 września 2009r.), oraz uchwałą Rady Gminy Wólka Nr XL VI/289/14 z dnia 5 września 2014r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z dnia 16 października 2014r.).

Zgodnie z informacją Urzędu Gminy Wólka obszar i teren złoża gazu ziemnego Ciecierzyn posiada różne przeznaczenie terenów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W kolejnych uchwałach wskazano na następujące ustalenia:

-Zaopatrzenie w gaz: Przewiduje się zaopatrzenie w gaz ze stacji odsiarczania gazu zlokalizowanej w Świdniku Dużym, zasilanej metanociągami z odwiertów gazu w miejscowościach Rudnik, Wólka, Jakubowice Murowane, Kol. Biskupie, Świdnik Mały i Duży, dla których wyznaczono w planie strefę udokumentowaną zasobów złóż gazu.

-W planie przewiduje się utrzymanie istniejącego odwiertu gazowego oznaczonego symbolem G oraz gazociągu przesyłowego od odwiertu do punktu zbioru gazu. Dla odwiertu gazowego ustala się strefę wolną od zabudowy o zasięgu 50,0 m. Dla gazociągu przesyłowego ustala się strefę wolną od zabudowy o zasięgu 20,0 m po obydwu stronach od osi gazociągu. W planie przewiduje się dalszy rozwój gazyfikacji gminy oparty na rozbudowie układu sieci średnioprężnej ustalonej w programie gazyfikacji gminy.

-Adaptuje się w planie obszar górniczy „Ciecierzyn” (utworzony koncesją Nr 20/2001 z dn. 28.12.2001r.) na obszarze którego obowiązują uzgodnienia wydawanych decyzji z Okręgowym Urzędem Górniczym w Lublinie.

- wyznacza się „teren urządzeń gazownictwa - G” z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod:

1. ośrodek technologiczny zbioru gazu, zlokalizowany w Świdniku Dużym, oznaczony na rysunku planu symbolem ŚD 15

2. na ww. terenie dopuszcza się możliwość budowy innych urządzeń gazownictwa oraz przebudowy, rozbudowy, remonty i rozbiórki istniejących urządzeń gazownictwa

3. tereny urządzeń gazownictwa, ze strefą wolną od zabudowy, z przeznaczeniem pod lokalizację obiektów gazowych (tereny położone w Świdniku Dużym, oznaczone na rysunku planu symbolami: ŚD15, ŚD48, w Rudniku, oznaczony na rysunku planu symbolem R80 oraz w Turce-Długie, oznaczone symbolem D1.

– wszystkie działania prowadzone na wyznaczonych terenach G nie mogą naruszać ustaleń obowiązujących dla stref polityki przestrzennej, na obszarze których są one położone.

-Zaopatrzenie w gaz:

- W planie przewiduje się utrzymanie istniejącego systemu poboru, przesyłu i odsiarczania gazu ziemnego obejmującego odwierty usytuowane w miejscowościach Rudnik, Wólka, Jakubowice Murowane, Kol. Biskupie, Świdnik Mały i Świdnik Duży oraz stację odsiarczania w miejscowości Świdnik Duży. W planie utrzymuje się przebieg istniejących sieci gazowych wysokoprężnych ze strefami bezpieczeństwa podanymi na rysunku planu.

- Dla sieci gazowych wysokoprężnych wiążących obiekty gazowe z ośrodkiem technologicznym zbioru gazu ustala się strefę wolną od zabudowy o zasięgu 50,0 m od czynnych odwiertów gazowych, im o zasięgu 5,0 m od zlikwidowanych odwiertów gazowych.

- Na terenach w obrębie stref wolnych od zabudowy plan dopuszcza możliwość budowy nowych urządzeń lub rozbudowy, przebudowy, remontu i rozbiórki istniejących urządzeń gazownictwa.

- W planie przewiduje się dalszy rozwój gazyfikacji gminy oparty na rozbudowie układu sieci średnioprężnej ustalonej w programie gazyfikacji gminy.

- Na terenach położonych w ustanowionych obszarach i terenach górniczych „Ciecierzyn” i „Mełgiew” – obowiązują zasady gospodarowania określone w przepisach odrębnych i w wydanych koncesjach.

- Ochroną na podstawie przepisów odrębnych podlegają udokumentowane złoża gazu ziemnego i ropy naftowej objęte zmianą planu.

2) wyrys i wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublin - dla terenu objętego obszarem górniczym złoża gazu ziemnego Ciecierzyn obowiązują następujące uchwały Rady Miasta Lublin

– uchwała nr 553/XVII/2020 z dnia 27 lutego 2020r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I – obszar

- północno-wschodni w rejonie ulic: Jałowcowej i Dożynkowej (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z dnia 13 marca 2020r. poz. 1810) – teren złoża znajduje się w nast. obszarach: tereny zabudowy jednorodzinnej – 1MN (część terenu znajduje się w granicach terenu/obszaru górniczego „Ciecierzyn” oraz zasięgu złoża, jak na rysunku planu, obowiązują przepisy odrębne.)
- uchwała Nr 1073/XLI/2018 z dnia 22 marca 2018r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I – obszar północno-wschodni dla obszarów: C- położonego w rejonie ulicy Konwaliowej i Dożynkowej oraz D – położonego w rejonie ulic Dożynkowej i Narcyzowej (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z dnia 24 kwietnia 2018r. 2020r. poz. 1946) teren złoża znajduje się w nast. obszarach: tereny zabudowy jednorodzinnej – 3MN, 4 MN, 5 MN, tereny dróg publicznych – ulica dojazdowa – 1 KDD, 2 KDD. (część terenu znajduje się w granicach terenu/obszaru górniczego „Ciecierzyn” oraz zasięgu złoża, jak na rysunku planu, obowiązują przepisy odrębne.)
 - uchwała nr 1641/LIII/2002 z dnia 29 sierpnia 2002r.. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I, obejmującego dwa rejonny miasta: obszar zachodni zawarty między Al. Kraśnicką, Al. Warszawską oraz granicą administracyjną miasta oraz obszar północno-wschodni- zawarty między Al. Spółdzielczości Pracy, Al. Władysława Andersa, rzeką Bystrzycą na odcinku od ul. Mełgiewskiej do mostu kolejowego linii Lublin- Łuków, linią kolejowa Lublin - Łuków do granicy administracyjnej miasta oraz granicą administracyjną miasta od linii kolejowej do Al. Spółdzielczości (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z dnia 24 października 2002r., Nr 124, poz. 2670)
 - uchwała nr 185/VIII/2003 z dnia 25 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów oznaczonych numerami: I/3, I/12, I/19 w granicach jak na załącznikach graficznych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część I przyjętego uchwałą Nr 1641/LIII/2002 z dnia 29 sierpnia 2002r.. (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z dnia 11 sierpnia 2003r., Nr 120, poz. 2828).
- teren złoża znajduje się w nast. obszarach:
- tereny zabudowy rezydencjalnej – M5,
 - strefa zieleni wydzielona w granicach terenów o różnych przeznaczeniach – Z,
 - tereny usług publicznych – UP,
 - strefa zieleni wydzielona w granicach terenów o różnych przeznaczeniach – Z
 - tereny usług komercyjnych- U,
 - tereny usług nauki – UN,
 - tereny sportowo-rekreacyjne – SR2,
 - tereny aktywności gospodarczej – AG
 - tereny miejskiej zieleni publicznej – ZP,
 - tereny upraw polowych – R2,
 - tereny tras komunikacyjnych – KD,
 - tereny urządzeń elektroenergetyki – IT 1,
 - tereny urządzeń odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych – IT 7
- Ponadto, ww. teren znajduje się w następujących strefach polityki przestrzennej:
- obszar górniczy Świdnik,
 - strefa ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego historycznych obszarów osadniczych północnego odcinka Bystrzycy SOK 4a,
 - strefa ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego B12,

- strefa miejska – Y2,
- strefa podmiejska – Y3

Ustalenia dotyczące ww. planu:

nieruchomości wpisane do rejestru zabytków woj. Lubelskiego (zgodnie z oznaczeniem graficznym), strefa uciążliwości linii napowietrznych średniego napięcia SN-15kV; nakazana linia zabudowy(zgodnie z zał. graficznym)

Część terenu znajduje się w terenie wyłączonym z planu zagospodarowania przestrzennego oznaczonym numerem I/17 oraz I/18 zgodnie z Uchwałą Nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 29 sierpnia 2002r.. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I. Do chwili obecnej nie powstał nowy plan, który by określił przeznaczenie terenu wyłączonego.

Zaznaczyć należy, że planowane przedsięwzięcie dotyczy wydobywania gazu ziemnego ze złoża „Ciecierzyn” na podstawie obowiązującej obecnie koncesji i polegać będzie na przedłużeniu okresu jej obowiązywania. Wydobywanie gazu odbywa się z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury techniczno-technologicznej.

Uwzględniając powyższe, po analizie zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego tut. Organ wskazuje, iż zamierzona działalność spełnia kryterium, o którym mowa w art. 80 ust 3 ustawy z dnia 3 października 2008r.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w myśl 85 ustawy z dnia 3 października 2008r., niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Na podstawie informacji przedstawionych przez wnioskodawcę analizowano i uwzględniono łącznie kryteria dotyczące rodzaju i charakteru przedsięwzięcia, jego usytuowania, rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania.

W toku postępowania po analizie zgromadzonego materiału i uwzględnieniu szczegółowych uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r. w sentencji niniejszej decyzji stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia.

Na podstawie informacji przedstawionych przez wnioskodawcę analizowano i uwzględniono łącznie kryteria dotyczące rodzaju i charakteru przedsięwzięcia, jego usytuowania, rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania.

Zgodnie z art. 84 ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008r. w niniejszej decyzji, tutejszy organ określił warunki i wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b. i lit. c

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA w Warszawie zamierza wystąpić z wnioskiem o zmianę koncesji nr 20/2001 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn przedłużając okres jej obowiązywania.

Złoże Ciecierzyn objęte jest obszarem górniczym o nazwie „Ciecierzyn”, utworzonym koncesją nr 20/2001 z dnia 28.12.2001 r. wydaną przez Ministra Środowiska.

Obszar i teren górniczy „Ciecierzyn” położony jest w województwie lubelskim, w powiecie lubelskim, na terenie miasta Lublin i gminy Wólka. Obecnie pod względem organizacyjnym złoże gazu ziemnego Ciecierzyn podlega KRNiGZ Lublin. Kopalina wydobywaną ze złoża Ciecierzyn jest gaz ziemny.

Wydobycie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn planowane jest, zgodnie z prognozą wydobywania do 2040 roku. Prognozowane wydobycie od 2021 roku do 2040 r. wyniesie 143,448 mln nm³. Prognozę opracował Dział Inżynierii Złożowej PGNiG SA Oddział Geologii i Eksploatacji w oparciu o wiedzę i dane geologiczno-złożowe na dzień sporządzenia prognozy. Rzeczywiste wielkości wydobywania i zdolności eksploatacyjne uzależnione są od sytuacji geologiczno-złożowej i mogą odbiegać od wielkości określonych w prognozie.

Koncesja nr 20/2001 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn została udzielona Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu SA w dniu 28.12.2001 r.

Powyzsza koncesja na wydobywanie kopaliny udzielona została na okres 20 lat.

Powierzchnia obszaru górniczego wynosi 6 819 90 m² i pokrywa się ściśle z terenem górniczym. Granice obszaru i terenu górniczego wyznaczają linie łączące punkty o następujących współrzędnych w układzie 1965:

Numer X	Y
1 5542140.80	4742466.70
2 5542000.00	4743384.70
3 5540736.00	4745001.20
4 5540455.67	4746286.70
5 5539701.10	4746991.30
6 5538583.30	4746404.41
7 5540252.45	4743650.50
8 5541125.52	4741836.54

oraz następujące w układzie PL-1992. Z uwzględnieniem powierzchniowej poprawki odwzorowawczej, powierzchnia w tym układzie wynosi: 6 820 327 m².

Numer X	Y
1 386568.01	750483.16
2 386453.41	751404.95
3 385235.77	753057.10
4 384992.13	754350.29
5 384257.80	755076.24
6 383123.53	754521.32
7 384713.85	751720.49
8 385535.02	749882.09

Pod względem morfologicznym jest to teren dość płaski lekko podniesiony w części zachodniej do maksymalnej wysokości 205 m n.p.m.- dominuje wysokość w granicach 185-190 m z tendencją do lokalnych małych obniżeń w kierunku zabudowy, ciągów komunikacyjnych i nielicznych cieków wodnych spływających do rzeki Bystrzycy, która skośnie przecina kontur bliżej środka i kieruje wody na południowy wschód. Cały teren gęsto zainwestowany komunalnie i przemysłowo z infrastrukturą miejską, co wiąże się z bliskim sąsiedztwem miasta Lublina i jego rozbudową. Sieć komunikacyjna drogowa bardzo dobrze rozwinięta; w części zachodniej kontur przecina linia kolejowa relacji Lublin-Lubartów. Brak zalesienia a użytkowanie terenu w większości rolnicze z większą tendencją do zabudowy miejskiej w części wschodniej.

Gaz wydobywany jest przy pomocy dwóch odwiertów . Odwierty znajdują się na terenie gminy Wólka na terenie nast. działek ewidencyjnych:

- odwiert Ciecierzyn-1 w miejscowości Rudnik - dz. 552 , 553
- odwiert Ciecierzyn-2 w miejscowości Wólka – dz. 45, 46 ,50

Na Ośrodku Zbioru Gazu Ciecierzyn-1 znajdują się następujące obiekty budowlane zakładu górniczego:

1. Wyposażenie napowierzchniowe odwiertu Ciecierzyn-1 wraz z metanolociągiem do tłoczni metanolu i gazociągiem do OZG Mełgiew.
2. Tłocznia metanolu - budynek jednokondygnacyjny, o konstrukcji stalowej lekkiej z obłożeniem z płyt warstwowy systemowych, o 6,20x3,30x3,30m. Powierzchnia zabudowy 20,46 m² , powierzchnia użytkowa 18,20 m² , kubatura 67,5 m³
3. Zbiornik metanolu V-6 m³ w tacy przeciwrozlewowej.
4. Magazyn podręczny, kontenerowy, z obłożeniem ścian i pokryciem dachu z blachy falistej, o wymiarach 6,40x2,50x2,80m.
5. Szafka elektryczna: rozdzielnia elektryczna RS3 w obudowie z tworzywa sztucznego wymiarach: 0,60x0,25x1,0 (sterowanie pompami metanolu, oświetlenie terenu, tłoczni metanolu, magazynu metanolu) oraz. szafka pomiarowa SPC stalowa o wymiarach 1,20x0,55x1,45 m z podstawą 2,40m (szafa AKP ze sterownikiem Seomatic, pomiar ciśnień, temperatury, poziomu metanolu w zbiorniku magazynowym, przekazywanie danych na OZG Mełgiew).
6. Maszt radiowy o wysokości 22m.
7. Drogi i place o nawierzchni utwardzonej, przesiąkliwej

Na Ośrodku Zbioru Gazu Ciecierzyn-2 znajdują się następujące obiekty budowlane zakładu górniczego:

1. Wyposażenie napowierzchniowe odwiertu Ciecierzyn-2 wraz z metanolociągiem do tłoczni metanolu i gazociągiem do OZG Mełgiew.
2. Tłocznia metanolu - budynek jednokondygnacyjny, o konstrukcji stalowej lekkiej z obłożeniem z płyt warstwowy systemowych, o 6,20x3,30x3,30m. Powierzchnia zabudowy 20,46 m² , powierzchnia użytkowa 18,20 m² , kubatura 67,5 m³
3. Zbiornik metanolu V-6 m³ w tacy przeciwrozlewowej.
4. Magazyn podręczny, kontenerowy, z obłożeniem ścian i pokryciem dachu z blachy falistej, o wymiarach 6,40x2,50x2,80m.
5. Szafka elektryczna: rozdzielnia elektryczna RS3 w obudowie z tworzywa sztucznego wymiarach: 0,60x0,25x1,0 (sterowanie pompami metanolu, oświetlenie terenu, tłoczni metanolu, magazynu metanolu) oraz. szafka pomiarowa SPC stalowa wymiarach 1,20x0,55x1,45 m z podstawą 2,40m (szafa AKP ze sterownikiem Seomatic, pomiar ciśnień, temperatury, poziomu metanolu w zbiorniku magazynowym, przekazywanie danych na OZG Mełgiew).
6. Maszt radiowy o wysokości 9m.
7. Drogi i place o nawierzchni utwardzonej, przesiąkliwej

W trakcie eksploatacji złoża Ciecierzyn odwierty udostępniające przedmiotowe złożę, w wyniku spadku produkcji lub z powodu złego stanu technicznego, mogą zostać przekazane do rekonstrukcji w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej. Rekonstrukcja odwiertów eksploatacyjnych w górnictwie naftowym i gazownictwie ma na celu przedłużenie lub nawet zwiększenie wydobycia gazu danym odwiertem. Obejmuje czynności prowadzące

do poprawy stanu technicznego wyposażenia wglębnego i/lub ma przygotować odwiert do wykonania zabiegów stymulacyjnych (np. kwasowania, szczelinowania hydraulicznego). W wyniku oddziaływania różnych szkodliwych czynników występujących w czasie eksploatacji złoża (m.in. korozja elementów stalowych w środowisku solnym, wytarcie mechaniczne, gwałtowne zmiany temperatury i ciśnienia) w odwiertach powstają nieszczelności rur okładzinowych lub wydobywczych. Aby poprawić stan techniczny takiego odwiertu wykonuje się jego obróbkę (remont).

Po uzyskaniu odpowiedniego przepływu gazu lub poprawie ich stanu technicznego odwierty zostają ponownie włączone do eksploatacji.

Obszar złoża Ciecierzyn, leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406 (Zbiornik Niecka lubelska (Lublin)) o charakterze porowo-szczelinowym.

Poziom wodonośny w utworach górnej kredy – paleocenu K3 na przeważającej części obszaru nie jest izolowany od powierzchni terenu lub izolowany cienką pokrywą utworów słabo przepuszczalnych. Jego zasilanie ma charakter bezpośredni lub odbywa się na drodze przesączania się wód opadowych poprzez występujące na powierzchni terenu lessy, ewentualnie poprzez cienkie pokrywy glin zwałowych lub gliniastych deluwiów na zwietrzelinie kredowej. Bazę drenażową tego poziomu stanowi rzeka Bystrzyca oraz jej dopływy na całej swej długości.

Poziom wodonośny czwartorzędowo-kredowo-paleoceński Q-K3 występuje tylko w dolinie dolnej Bystrzycy. Zasilanie bezpośrednie ma znaczenie znikome i jest równoważone wzmożoną ewapotranspiracją typową dla dolin rzecznych.

Przez teren i obszar górniczy przepływa rzeka Bystrzyca oraz znajduje się ujściowy odcinek Dopływu spod Świdnika.

Odwierty znajdują się w obszarze, który zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego Informatycznego Systemu Ochrony Kraju zlokalizowany jest poza strefą szczególnego zagrożenia powodzią. Na terenie złoża Ciecierzyn, w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Bystrzyca, znajduje się obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią. Jednak nie obejmuje ona urządzeń napowierzchniowych wykorzystywanych przy wydobyciu gazu.

Na terenie obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego Ciecierzyn zlokalizowane są dwa ujęcia (studnie) wód podziemnych dla Gminy Wólka. Ujęcia posiadają ustanowione bezpośrednie strefy ochronne. Najbliższe ujęcie znajduje się w odległości ok. 100 m od odwiertu Ciecierzyn-2. W strefach ochrony bezpośredniej nie występują żadne odwierty złoża Ciecierzyn, na terenie stref ochronnych nie będą więc wykonywane żadne prace, a więc nie zostaną naruszone nakazy i zakazy dla nich ustanowione.

Zgodnie z podziałem dokonany w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze Wisły (Dz.U. z 2016r. poz. 1911 ze zm.)) przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych oznaczonych kodem europejskim:

- PLRW20001524699- Bystrzyca od zb. Zemborzyckiego do ujścia, status: naturalna część wód, typ (15) średnia rzeka wyżynna – wschodnia, monitorowana. Ocena stanu JCWP – zły. Celem środowiskowym dla JCWP jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP oceniono jako zagrożone, typ odstępstwa 4 (4)-1. Brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań

naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych;

- PLRW2000624674- Dopływ spod Świdnika, status: naturalna część wód, typ (6) potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym, monitorowana. Ocena stanu JCWP – zły. Celem środowiskowym dla JCWP jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP oceniono jako zagrożone, typ odstępstwa 4(4) – 1, 4(4) – Brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze jednolitej części wód podziemnej oznaczonej kodem PLGW 200089, która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz chemicznym. Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Osiągnięcie celów środowiskowych oceniono jako niezagrażone. JCWPd znajduje się w obszarze wyznaczonym do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz z obszarze przeznaczonym do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Prawidłowa eksploatacja złoża gazu ziemnego Ciecierzyn nie niesie ze sobą zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych, podziemnych i powierzchni ziemi.

Związane jest to z tym, że eksploatacja złoża odbywa się przez odwiert, który zabezpieczony jest kolumną rur okładzinowych. Wewnątrz kolumny rur okładzinowych zapuszczana jest kolumna rur eksploatacyjnych. Przestrzeń pomiędzy rurą okładzinową a przewierconymi warstwami uszczelniona jest przez cementowanie. Kolumny rur okładzinowych i eksploatacyjnych połączone są ze sobą szczelnie więźbą rurową. Konstrukcja odwiertu zapobiega przedostawaniu się do eksploatowanego złoża wody, także przewiercone warstwy wodonośne są zabezpieczone przed zanieczyszczeniem. Wylot rur wydobywczych odwiertu jest zamknięty głowicą eksploatacyjną przymocowaną do więźby rur. Ujęcie tych rur na głowicy eksploatacyjnej zamknięte jest dwoma zasuwami, z których jedna pracuje jako robocza, zaś druga jako awaryjna służy do zamykania wylotu rur wydobywczych w przypadku awarii zasuw roboczej. Zabezpieczenie takie skutecznie izoluje wody podziemne przed ich ewentualnym zanieczyszczeniem.

Na terenie Ośrodka zbioru Gazu Ciecierzyn 1 i Ciecierzyn 2 znajdują się zbiorniki metanolu o pojemności 6 m³. Celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego zbiorniki metanolu znajdują się w tacy przeciwrozlewczej.

W wyniku oddziaływania różnych szkodliwych czynników występujących w czasie eksploatacji złoża (m.in. korozja elementów stalowych w środowisku solnym, wytarcie mechaniczne, gwałtowne zmiany temperatury i ciśnienia) w odwiertach powstają nieszczelności rur okładzinowych lub wydobywczych. Aby poprawić stan techniczny takiego odwiertu wykonuje się jego obróbkę (remont).

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano rekonstrukcję odwiertów Ciecierzyn – 1 i Ciecierzyn-2.

Przed rozpoczęciem prac rekonstrukcyjnych, konieczne jest wykonanie placu wiertni wokół istniejącego odwiertu, na którym zostanie zlokalizowane urządzenie wiertnicze wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Prace rekonstrukcyjne mogą być prowadzone za pomocą lekkiego urządzenia wiertniczego np. Cardwell KB-200C lub innego równorzędnego lub o mniejszych (niższych) parametrach.

W ramach prac remontowych i rekonstrukcyjnych odwiertów w zależności od ich rodzaju mogą być wykonane następujące prace:

- wymiana zestawu wydobywczego lub jego części w odwiercie,
 - zwiercenie istniejących korków cementowych lub mechanicznych,
 - pogłębienie odwiertu lub wykonanie nowej odnogi typu „side track”, tak aby mogła udostępnić nieeksploatowaną część złoża,
 - wykonanie zabiegów intensyfikujących wydobywanie (przemywanie strefy złożowej substancjami o odczynie kwaśnym lub zasadowym)
 - likwidacja udostępnionego interwału produkcyjnego poprzez wykonanie korków cementowych, zapięcie korków mechanicznych lub stosowanie obu technik równocześnie,
 - udostępnienie do eksploatacji wyższego lub niższego poziomu gazonośnego poprzez wykonanie perforacji rur okładzinowych oraz uzbrojenie odwiertu w zestaw wydobywczy.
- Po uzyskaniu odpowiedniego przepływu gazu lub poprawie ich stanu technicznego odwierty zostają ponownie włączone do eksploatacji.

Przy rekonstrukcji otworów przewidziano następujące działania minimalizujące oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne:

- do sporządzania płuczek wiertniczych będą używane materiały posiadające atest;
- materiały płuczkowe przechowywane będą w miejscach odpowiednio zabezpieczonych;
- urządzenia używane w trakcie prac geologicznych i górniczych będą utrzymane w odpowiednim stanie technicznym, aby zabezpieczyć przed wyciekami oleju.
- w przypadku konieczności wymiany olejów i płynów prowadzona będzie w miejscu, zabezpieczonym przed przedostaniem się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Na wypadek wystąpienia zanieczyszczenia środowiska na terenie Kopalni Ropy Naftowej, Kopalni Gazu Ziemi czy Podziemnego Magazynu Gazu, każda jednostka posiada własne zaplecze materiałowo-sprzętowe wyposażone w rękawy, maty adsorpcyjne, sorbenty, dyspergent, zbiorniki na zbierane zanieczyszczenia, opaski uszczelniające na rurociągi.

Na rurociągach technologicznych zainstalowany jest odpowiedni zawór odcinający, zapewniająca wyłączenie rurociągów z eksploatacji.

Prowadzony w obrębie ośrodków zbioru gazu monitoring pracy urządzeń oraz instalacji technologicznych gwarantuje bezpieczną eksploatację złoża i rejestruje ewentualne zaburzenia reżimu technologicznego, zabezpieczając i chroniąc środowisko przed potencjalnymi zagrożeniami.

Po zakończeniu eksploatacji odwierty będą likwidowane w taki sposób, aby zapewnić pełną szczelność, a tym samym brak możliwości przemieszczania się płynów złożowych. Zajęte na czas trwania eksploatacji tereny będą zrekultywowane i doprowadzone do stanu używalności, a następnie przekazane właścicielom.

Woda na cele technologiczne oraz socjalne będzie dowożona na teren realizacji prac beczkowozami. W trakcie jednej rekonstrukcji na cele technologiczne zużywane jest 50-150 m³ wody w zależności od głębokości odwiertu. Na cele socjalne zużywane jest ok. 3-5 m³

wody. Ścieki na etapie rekonstrukcji bądź likwidacji będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych i będą regularnie wywożone do oczyszczalni ścieków przez wyspecjalizowaną firmę posiadającą stosowne uprawnienia. Przyjmuje się, że ilość odprowadzanych ścieków bytowych będzie równa poborowi wody.

Woda złożowa oddzielana w procesie technologicznym z gazu ze złoża Ciecierzyn zatłaczana jest do wyeksploatowanego złoża odwiertami Świdnik 13 i Świdnik 15. Zatłaczanie prowadzi się zgodnie z koncesją nr 3/2002/s wydaną przez Ministra Środowiska z dnia 20.09.2002r. oraz decyzją zmieniającą tę koncesję DGe-4772-13/6116/05/AP z dnia 18.05.2005r. Sposób postępowania z wodą złożową reguluje również decyzja Marszałka Województwa Lubelskiego zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi, znak: RŚ-V.7240.46.2012.EW z dnia 4.06.2012r.

Po przeanalizowaniu przedstawionych informacji, uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania chroniące środowisko nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Realizacja przedmiotowej inwestycji związana jest z powstawaniem odpadów wydobywczych w wyniku prac polegających na rekonstrukcji, likwidacji z opróbowaniem oraz obróbce odwiertów udostępniających złoża Ciecierzyn. Ponadto w wyniku eksploatacji powstaną odpady poza instalacyjne.

Odpady wydobywcze wytwarzane podczas wykonywanych prac rekonstrukcyjnych i likwidacyjnych odwiertów magazynowane będą selektywnie w szczelnych zbiornikach, uniemożliwiających przedostawanie się do środowiska. Zbiorniki usytuowane zostaną na utwardzonym podłożu z płyt betonowych zabezpieczonych folią.

Pozostałe odpady będą magazynowane selektywnie w odpowiednich kontenerach usytuowanych w wyznaczonym miejscu na terenie inwestycji.

Po zgromadzeniu odpowiedniej ilości odpady zostaną przekazane uprawnionym podmiotom posiadającym odpowiednie zezwolenia na gospodarowanie odpadami, gwarantujących zagospodarowanie odpadów zgodnie z prawem. Przewidziane jest również przekazanie odpadów o kodzie 17 01 01 osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, zgodnie z zapisami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. z 2016 r. poz. 93).

Sposób postępowania z ewentualnymi odpadami powstającymi na etapie eksploatacji inwestycji musi być zgodny z ustawą o odpadach oraz aktami wykonawczymi do ustawy.

Właściwa gospodarka odpadami na terenie inwestycji poprzez stworzenie prawidłowych warunków magazynowania odpadów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1742), oraz zapewnienie dalszego zagospodarowania wytworzonych odpadów przez uprawnione do tego podmioty w sposób zgodny z przepisami w zakresie ochrony środowiska spowoduje, że emisja odpadów z terenu inwestycji nie będzie stanowiła negatywnego oddziaływania na środowisko.

Z Karty Informacyjnej wynika, że w ramach przedsięwzięcia nie są planowane żadne działania, czy też zmiany, które mogłyby mieć wpływ na wzrost oddziaływań na jakość powietrza z terenu obszaru i terenu górniczego „Ciecierzyn”. Z przedłożonych informacji

wynika, że obecnie prowadzone wydobycie nie stanowi źródła znaczących uciążliwości w zakresie wpływu na jakość powietrza.

Zakres przedsięwzięcia obejmuje kontynuację wydobycia gazu ziemnego ze złoża „Ciecierzyn” z wykorzystaniem aktualnie eksploatowanych odwiertów (Ciecierzyn-1 i -2) oraz infrastruktury przesyłowej. Koncesja na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża „Ciecierzyn” obowiązuje od 2001 roku. Do chwili obecnej nie pojawiły się doniesienia wskazujące na szkodliwy wpływ eksploatacji ww. złoża na obszary chronione, w tym na obszary Natura 2000.

W niewielkiej odległości od złoża „Ciecierzyn” położone są obszary Natura 2000:

- obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Bystrzyca Jakubowicka PLH060096, oddalony od granicy terenu górniczego o ok. 400 m;
- specjalny obszar ochrony siedlisk Świdnik PLH060021, oddalony od granicy terenu górniczego o ok. 3,4 km.

Odległości odwiertów od granic obszarów Natura 2000 są większe i wynoszą:

- odwiert Ciecierzyn-1 oddalony jest od granicy obszaru PLH060096 o ok. 2,5 km oraz o ok. 7,6 km od granicy obszaru PLH060021;
- odwiert Ciecierzyn-2 oddalony jest od granicy obszaru PLH060096 o ok. 1,45 km oraz o ok. 4,5 km od granicy obszaru PLH060021.

Przy wskazanych odwiertach nie funkcjonują instalacje stwarzające zagrożenie dla obszarów Natura 2000. Ich infrastrukturę stanowią m.in. wyposażenia napowierzchniowe, budynki tłoczni metanolu, zbiorniki metanolu V-6 m³, magazyny podręczne, rozdzielnie elektryczne, maszty radiowe, drogi i place o nawierzchni utwardzonej. Proces oczyszczania gazu ziemnego prowadzony jest na terenie Ośrodka Zbioru Gazu Mełgiew, położonego w miejscowości Świdnik Duży. OZG Mełgiew zlokalizowany jest na terenie sąsiedniego obszaru i terenu górniczego „Mełgiew” i funkcjonuje na podstawie odrębnych pozwoleń. Poza oczyszczaniem gazu ziemnego pochodzącego ze złoża „Ciecierzyn”, OZG Mełgiew zajmuje się obróbką gazu wydobytego ze złoża „Mełgiew”. Gaz z odwiertów Ciecierzyn-1 i Ciecierzyn-2 doprowadzany jest do Ośrodka Zbioru Gazu Mełgiew poprzez odrębne gazociągi, pod pełnym ciśnieniem głowicowym.

Kontynuacja wydobycia nie wymaga ingerencji w infrastrukturę przesyłową, co jest istotne z uwagi na przebieg gazociągu (łączącego odwiert Ciecierzyn-1 z OZG Mełgiew), przez obszar Natura 2000 Bystrzyca Jakubowicka. W granicach ww. obszaru zlokalizowano niespełna 200 metrowy fragment gazociągu. Ponadto na odcinku około 1 km, w miejscu przejścia przez dolinę rzeki Bystrzycy, gazociąg usytuowany jest w odległości do 100 metrów od granicy ww. obszaru chronionego, w przybliżeniu w linii funkcjonującej estakady stanowiącej trasę S12/S17.

Z umiejscowieniem gazociągu w dolinie Bystrzycy nie wiążą się negatywne oddziaływania na przedmioty ochrony obszaru Bystrzyca Jakubowicka PLH060096. Z ingerencją w powierzchnię terenu związany był etap realizacji inwestycji. Niemniej wykonane wykopy nie doprowadziły do degradacji siedlisk przyrodniczych. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych, na podstawie której ustanowiono plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bystrzyca Jakubowicka PLH060096, na około 200 metrowym odcinku gazociągu, funkcjonują siedliska przyrodnicze: 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie oraz 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*). Obecność wskazanych siedlisk determinowana jest przede wszystkim odpowiednimi warunkami glebowymi i wilgotnościowymi. W przypadku siedliska 6410 muszą to być gleby mineralne i organogeniczne, charakteryzujące się znaczną amplitudą poziomu wód gruntowych. Natomiast siedlisko 6510 wykształca się na obrzeżach bądź w obrębie zmeliorowanych

fragmentów dolin rzecznych, na glebach brunatnych, madach rzecznych oraz glebach hydrogenicznych. W dolinie Bystrzycy przeważają gleby napływowe (mady) i semihydrogeniczne (czarne ziemie). Miąższość torfów i namulów jest na tyle duża, że wykonanie gazociągu nie doprowadziło do powstania różnic pomiędzy typami siedlisk przyrodniczych, występującymi bezpośrednio w miejscu usytuowania gazociągu a terenami przyległymi.

Niezależnie od powyższego, z ingerencją w siedliska przyrodnicze może być związany etap likwidacji inwestycji. Gazociąg powstał przed uznaniem doliny Bystrzycy za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, co nastąpiło na mocy Decyzji Nr 2011/64/EU Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2011 r. Wobec powyższego analizy poprzedzające uzyskanie w 2001 r. koncesji na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża „Ciecierzyn”, nie obejmowały wpływu na obszary Natura 2000. Pomimo tego należy zauważyć, że z treści zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bystrzyca Jakubowicka PLH060096 (Dz. Urz. Woj. Lubel. z 2014 r., poz. 4683), nie wynika aby dalsza eksploatacja złoża „Ciecierzyn” mogła generować zagrożenia dla ww. obszaru, w tym pozostawać w sprzeczności z określonymi celami działań ochronnych. Niemniej aby wykluczyć ingerencję w powierzchnię siedlisk przyrodniczych sugeruje się, aby w przypadku likwidacji przedsięwzięcia, fragment rurociągu w miejscu przejścia przez dolinę Bystrzycy, pozostawić w ziemi.

Kontynuacja wydobywania gazu prawdopodobnie będzie wymagała rekonstrukcji odwiertów. Ewentualne działania prowadzone będą wokół istniejących odwiertów, przy czym zastosowana technologia generuje oddziaływania ograniczone wyłącznie do terenów bezpośrednio sąsiadujących z odwiertami. Odpowiednia organizacja robót, szerzej opisana w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia, wykluczy prawdopodobieństwo zanieczyszczenia gleb substancjami wchodzącymi w skład płuczek wiertniczych bądź produktami ropopochodnymi, które wraz ze spływem powierzchniowych mogłyby przedostać się do rzeki Bystrzycy.

Dalsza eksploatacja złoża „Ciecierzyn” nie stwarza zagrożenia dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk Świdnik PLH060021, którego jedynym przedmiotem ochrony jest populacja susła perełkowanego *Spermophilus suslicus* funkcjonująca na terenie lotniska w Świdniku. Zagrożenia wskazane w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Świdnik PLH060021 (Dz. Urz. Woj. Lubel. z 2014 r., poz. 2331), nie obejmują oddziaływań związanych z wydobywaniem gazu ziemnego.

W karcie wskazano, że najbliższe tereny i obiekty chronione przed hałasem znajdują się:

- Przy odwiercie Ciecierzyn-1 - zabudowa zagrodowa, gdzie zgodnie z tabelą 1 załącznika do ww. rozporządzenia, kolumna „Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu” zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112). dopuszczalny poziom hałasu wynosi 55 dB w dzień i 45 dB w nocy. Najbliżej położone budynki mieszkalne tej zabudowy znajdują się w odległości większej niż 90 m
- Przy odwiercie Ciecierzyn-2 - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, gdzie w karcie wskazano, że biorąc pod uwagę zastosowane zabezpieczenia przed emisją hałasu, odległość od najbliższych terenów chronionych akustycznie, proces eksploatacji gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn nie powinien powodować pogorszenia klimatu akustycznego na przedmiotowym terenie. Dopuszczalny poziom hałasu wynosi 50 dB w dzień i 40 dB

w nocy. Najbliżej położone budynki mieszkalne tej zabudowy znajdują się w odległości większej niż 60 m.

W Karcie wskazano, iż źródłem emisji hałasu będą prace związane z rekonstrukcją otworów wiertniczych. Podczas prac rekonstrukcyjnych w obrębie placu wiertni zlokalizowane są różne źródła hałasu, do których należą m.in. agregaty prądotwórcze, pompy płuczkowe, sita wibracyjne, napęd urządzenia wiertniczego. Emisje z tych urządzeń ograniczone będą środkami ochrony zastosowanymi fabrycznie przez producentów podzespołów urządzenia i sprzętu. Prace wiertnicze prowadzone są w systemie 12/24 h/dobę, jedynie w przypadku prowadzenia prac instrumentacyjnych lub innych, których pracy nie można przerwać prowadzone są one w systemie ciągłym tj. 24 h/dobę. Emitowany do środowiska hałas charakteryzuje się stosunkowo stabilnym poziomem i jest emitowany równomiernie.

Na etapie sporządzania Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia brak jest konkretnych lokalizacji prac rekonstrukcyjnych oraz wybranego urządzenia wiertniczego. Prace rekonstrukcyjne mogą być prowadzone za pomocą lekkiego urządzenia wiertniczego np. Cardwell KB-200C lub innego równorzędnego lub o mniejszych (niższych) parametrach. W Karcie Informacyjnej wskazano, iż przy zastosowaniu urządzenia wiertniczego, które ma największy wpływ na otaczające środowisko, może dojść do ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego. Na etapie sporządzania karty informacyjnej przedsięwzięcia nie jest wiadomo jakie urządzenie będzie wykorzystywane do prowadzenia prac polegających na rekonstrukcji odwiertów, likwidacji z opróbowaniem lub ich obróbki.

Jeżeli na etapie wykonywania przedmiotowych prac zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy dźwięków na terenach chronionych pod względem akustycznym, zastosowane zostaną ekrany akustyczne. W przypadku zastosowania innego nowocześniejszego urządzenia wiertniczego, którego emisja hałasu do środowiska będzie mniejsza niż z urządzenia wiertniczego i poziom dopuszczalnego hałasu na terenach chronionych akustycznie nie będzie przekroczony, nie będzie potrzeby instalowania ekranów.

Prace przygotowawcze (budowa placu wraz z zapleczem) trwają od 3 do 10 dni, podobnie prace demontażowe. Prace rekonstrukcyjne trwają od 2 tygodni do 2 miesięcy dla jednego odwiertu.

Zgodnie z Kartą Informacyjną Przedsięwzięcia prace rekonstrukcyjne będą trwały maksymalnie do 2 miesięcy w przypadku jednego odwiertu i zazwyczaj raz na kilka lat, będą więc chwilowym źródłem hałasu, nie będą znacząco wpływać na klimat akustyczny najbliższej położonych terenów chronionych pod względem akustycznym.

W karcie wskazano, że biorąc pod uwagę zastosowane zabezpieczenia przed emisją hałasu, odległość od najbliższych terenów chronionych akustycznie, proces eksploatacji gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn nie powinien powodować pogorszenia klimatu akustycznego na przedmiotowym terenie.

Przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać znacząco na klimat, z uwagi m.in. na rodzaj i wielkość generowanych oddziaływań.

Podczas eksploatacji złoża Ciecierzyn do powietrza atmosferycznego emitowane są niewielkie ilości zanieczyszczeń podczas napełniania zbiorników metanolu, z zaworów oddechowych zbiorników metanolu oraz w wyniku pracy pojazdów pracowników obsługujących odwierty Ciecierzyn-1 i Ciecierzyn-2. Emitowane zanieczyszczenia występują jednak w niewielkich ilościach i nie powodują zagrożenia klimatycznego. W kontekście łagodzenia zmian klimatu należy stwierdzić, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie źródłem ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Przedsięwzięcie nie będzie również znaczącym źródłem emisji energii cieplnej czy innych substancji lub gazów cieplarnianych. Wysokość obiektów

budowlanych nad poziomem terenu nie powoduje również pogorszenia stopnia przewietrzalności sąsiadujących terenów. Realizacja przedsięwzięcia nie powoduje wylesiania terenów, w związku z czym nie przewiduje się zubożenia ilości „pochłaniaczy” gazów cieplarnianych (CO₂). Biorąc powyższe pod uwagę wpływ przedsięwzięcia na klimat i jego zmiany nie będzie odczuwalny ze względu na rodzaj i skalę przedsięwzięcia. Zmiana koncesji na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn nie będzie powodować przerwania ciągłości siedlisk, ze względu na fakt, że przedmiotowe złożo jest już zagospodarowane.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie stanowi zakładu o zwiększonym ryzyku lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Złożo gazu ziemnego Ciecierzyn jest już zagospodarowane i jest przystosowane do postępujących zmian klimatu, w tym w przypadku wystąpienia katastrof naturalnych tj. pożarów, silnych wiatrów, suszy, intensywnych opadów śniegu/deszczu. Część nadziemna przedsięwzięcia (odwiert wraz z infrastrukturą przyodwiertową) została zaprojektowana zgodnie ze sztuką budowlaną, a zastosowane materiały cechują się wysoką wytrzymałością na porywiste wiatry, obciążenie warstwy śniegu. Wszystkie instalacje zostały zaprojektowane w sposób zgodny z przepisami ochrony przeciwpożarowej. Użyte materiały musiały posiadać wszelkie wymagane atesty i dopuszczenia do użycia w budownictwie przemysłowym,

Zgodnie z prawem budowlanym katastrofą budowlaną jest niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów. Złożo Ciecierzyn jest już zagospodarowane, wszystkie obiekty zlokalizowane są już na terenie przedmiotowego złoża. Jedyne obiekty budowlane to zlokalizowane na terenie obu Ośrodków Zbioru Gazu tłocznie metanolu (budynki o konstrukcji stalowej lekkiej z obłożeniem z płyt warstwowych systemowych) oraz magazyny podręczne (kontenerowe, z obłożeniem ścian i pokryciem dachu z blachy falistej). Wymienione obiekty zostały zaprojektowane i wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną, a zastosowane materiały cechują się m.in. wysoką wytrzymałością na porywiste wiatry czy obciążenie warstwą śniegu. Na terenie Ośrodków Zbioru Gazu Ciecierzyn-1 i Ciecierzyn-2 prowadzony jest ciągły nadzór pracowników Kopalni. Sprawdzany jest stan techniczny wszelkich budynków i urządzeń zlokalizowanych na terenie Ośrodków. Zakłady górnicze kontrolowane są przez organy administracji publicznej m.in. Okręgowy Urząd Górniczy czy Wyższy Urząd Górniczy również w zakresie zagadnień budowlanych. Na wypadek wystąpienia sytuacji awaryjnych PGNiG S.A. Oddział w Sanoku posiada plan prowadzenia akcji ratowniczej oraz plan operacyjny usuwania jej skutków. PGNiG posiada długoletnie doświadczenie, stosowne procedury i wyszkoloną załogę do bezpiecznej eksploatacji złoża. Posiada wdrożone procedury systemu jakości Zintegrowany System Zarządzania: jakością, środowiskiem i bezpieczeństwem spełniający wymagania norm: PN-ISO 9001, PN-ISO 14001 oraz PN-N-18001. Certyfikowany Zintegrowany System Zarządzania daje możliwość skutecznego reagowania na wystąpienie ewentualnych zagrożeń, poprzez zaplanowane działania korygujące lub zapobiegawcze. W związku z występowaniem siarkowodoru w gazie ziemnym istnieje możliwość powstania zagrożenia siarkowodorowego. Zagrożenie to może wystąpić podczas erupcji otwartej z odwiertu, awarii urządzeń technologicznych służących do wydobycia kopalni.

Z uwagi na zagrożenie siarkowodorem Ośrodek Zbioru Mełgiew wyposażony jest w mierniki gazu H₂S, w mikro detektory H₂S, półmaski ucieczkowe. Na obszarach zagrożenia toksycznego - siarkowodór wprowadzono znak bezpieczeństwa do przekazywania informacji o zagrożeniu.

W PGNIG SA w Warszawie Oddział w Sanoku funkcjonuje Zakładowa Drużyna Ratownictwa Górniczego składająca się z czterech zastępów ratowniczych. W strukturze organizacyjnej PGNIG SA w Warszawie działa służba ratownicza przedsiębiorcy w Krakowie. - Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie.

Prawidłowo prowadzona eksploatacja złoża gazu ziemnego „Ciecierzyn” nie niesie potencjalnie zagrożenia dla środowiska naturalnego.

Eksploatację złoża prowadzi się zgodnie z dokumentacją geologiczną złoża węglowodorów oraz planem ruchu. Obydwa opracowania gwarantują w dużym stopniu ochronę środowiska naturalnego. Jednym z istotnych elementów tych dokumentów jest określenie wpływu prowadzonej działalności na środowisko oraz przyjęcie rozwiązań techniczno-organizacyjnych, mających na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko.

Wydobywany gaz ziemny jest gazem wysokometanowym, bez szkodliwych domieszek, a stosowana technologia sprawia, że w czasie normalnej eksploatacji, z zachowaniem elementarnych zasad reżimu technologicznego, nie występuje zagrożenie zanieczyszczenia środowiska, tj. wód podziemnych, powierzchniowych i gleby. Gdyby miała miejsce jakaś awaria, to w celu zminimalizowania rozmiarów i szybkiego usunięcia jej skutków Polskie Górnictwo i Gazownictwo SA w Warszawie Oddział w Sanoku posiada zatwierdzony przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego Otworowego, Plan Operacyjny usuwania skutków awaryjnego zanieczyszczenia wód, gleby i powietrza atmosferycznego na terenie działania PGNiG SA w Warszawie Oddział w Sanoku. Plan operacyjny określa przedmiot, zakres i sposób postępowania w celu usuwania skutków zanieczyszczenia środowiska. W celu podniesienia bezpieczeństwa oraz zminimalizowania ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko na terenie zakładu górniczego, na ośrodkach zbioru gazu:

- wywieszane są tablice informacyjne o adresach i numerach telefonów najbliższych jednostek Straży Pożarnej, Policji, Pogotowia Ratunkowego oraz sposobach i wezwania,
- wyznaczone są i odpowiednio oznaczone strefy pożarowe i strefy zabezpieczenia wybuchem,
- umieszczony jest odpowiedni sprzęt i środki gaśnicze.

Na rurociągach technologicznych zainstalowana jest odpowiedni zawór odcinający, zapewniająca wyłączenie rurociągów z eksploatacji.

Prowadzony w obrębie ośrodków zbioru gazu monitoring pracy urządzeń oraz instalacji technologicznych gwarantuje bezpieczną eksploatację złoża i rejestruje ewentualne zaburzenia reżimu technologicznego, zabezpieczając i chroniąc środowisko przed potencjalnymi zagrożeniami.

Poważna awaria w czasie eksploatacji złoża gazu ziemnego może wystąpić w przypadku zerwania lub poważnego uszkodzenia głowicy odwiertu gazowego. Prawdopodobieństwo wystąpienia takiego zdarzenia jest znikomo małe ze względu na wysoki współczynnik bezpieczeństwa zainstalowanych urządzeń oraz stosowane zabezpieczenia. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertnicznymi (Dz.U. 2014 poz. 812) określa minimalną odległość odwiertów od obiektów budowlanych. Wymagania te są istotne z punktu widzenia

ochrony środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa ludzi. Podana powyżej awaria głowicy może wystąpić w wyniku sabotażu, ataku terrorystycznego, czy działań wojennych. Przy zerwaniu głowicy odwiertu gazowego pewne ilości cieczy złożowej będą porywane przez strumień gazu i wydostaną się na zewnątrz. Zakłada się, że czas erupcji nie przekroczy 48 godzin. W tym czasie ekipy ratownictwa górniczego podejmą działania dla jej skutecznego zlikwidowania.

Głównym składnikiem gazu ziemnego występującego w złożu Ciecierzyn jest metan, którego zawartość ok. 92% obj. Gaz ziemny zawiera niewielką domieszką wolnego azotu, którego udział dochodzi do ok. 2 % obj. oraz siarkowodoru ok. 0,5 % obj. Skład chemiczny gazu ziemnego zmienia się nieznacznie wraz z głębokością. Po wystąpieniu awarii metan, jako prawie dwukrotnie lżejszy od powietrza uniesie się w górne warstwy atmosfery i stan czystości powietrza w krótkim czasie wróci do normy. Metan jest naturalnym składnikiem powietrza atmosferycznego, w ilościach śladowych ok. 0,0002%. Metan nie jest uważany za gaz toksyczny. W wysokich stężeniach działa na organizm tak jak gaz duszący, wypierając tlen potrzeby do życia.

Prawdopodobieństwo utrzymywania się w strefie przebywania ludzi stężenia metanu w powietrzu w wielkości zagrażającej zdrowiu i życiu ludzi jest mało realne. Podczas ewentualnego wystąpienia niekontrolowanego wypływu gazu ziemnego z odwiertu, z uwagi na znaczną prędkość wypływu i około 2-krotnie mniejszą gęstość od powietrza, metan szybko przemieści się w górę i nie będzie stwarzał zagrożenia dla zdrowia ludzi oraz pozostałych organizmów żywych.

Metan należy do grupy gazów palnych, co oznacza, że wchodzi on w reakcję z tlenem, której towarzyszy wydzielanie się dużych ilości ciepła połączone z powstawaniem płomienia. Zapalenie się metanu ma miejsce w obecności inicjatora zapłonu np. płomień, żar, iskra elektryczna czy gorąca powierzchnia. W przypadku gdy stężenie metanu w powietrzu mieści się pomiędzy tzw. dolną i górną granicą wybuchowości spalanie odbywa się wybuchowo (z bardzo dużą szybkością reakcji). Wybuch gazu i towarzyszący temu pożar mogą zagrozić zniszczeniem fauny i flory w jego sąsiedztwie, a także zagrozić ludziom znajdującym się w pobliżu. Zapalenie się metanu może być również spowodowane tzw. zjawiskiem samozapłonu wtedy, kiedy temperatura mieszaniny metanowo – powietrznej osiągnie 580 0 C przy ciśnieniu 1 atm. W przypadku, gdy nie dojdzie do zapalenia się gazu, jak wspomniano powyżej metan uniesie się w górne warstwy atmosfery.

Wydobywająca się wraz z gazem ciecz złożowa (solanka) może spowodować zanieczyszczenie gleby w najbliższym otoczeniu odwiertu. Stopień zanieczyszczenia jest trudny do oszacowania, gdyż zależy m.in. od stopnia zasolenia wody złożowej, warunków atmosferycznych w czasie erupcji, ciśnienia panującego w otworze wiertniczym, zawartości wody złożowej w strumieniu wydobywającego się gazu itd. Koncentracja soli w roztworze glebowym sprzyja zbytniemu rozluźnieniu protoplazmy komórek i nagromadzeniu w tkankach roślinnych rozpuszczalnych soli. Po opanowaniu poważnej awarii, zasolenie otaczającej odwiert gleby można będzie zmniejszyć przepłukując ją wodą. W wypadkach większych stężeń soli należałoby wymienić wierzchnią warstwę gleby.

Zerwanie głowicy odwiertu gazowego jest zdarzeniem mało realnym, raczej hipotetycznym, i w dotychczasowej praktyce eksploatacji odwiertów takich wypadków nie zanotowano.

Zdarzeniem o charakterze poważnej awarii może być także znaczne uszkodzenie gazociągu i w następstwie tego niekontrolowany wypływ gazu ziemnego do atmosfery. W przypadku awarii, polegającej na pęknięciu gazociągu (np. przez jego mechaniczne uszkodzenie), nastąpi wypływ gazu do środowiska, trwający do momentu zamknięcia zaworów odcinających.

Krótkotrwały wpływ gazu nie spowoduje zagrożenia dla czystości powietrza atmosferycznego, wód gruntowych (metan jest bardzo trudno rozpuszczalny w wodzie) i innych elementów środowiska. Odcinki gazociągów są objęte ograniczeniami w wykorzystaniu terenu wzdłuż gazociągów, zgodnie z przepisami dotyczącymi sieci gazowych musi zostać zachowana tzw. strefa kontrolowana po 2m od osi gazociągu z każdej ze stron (Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie Dz.U. 2013 poz. 640)., co zabezpiecza je przed przypadkowym uszkodzeniem. Eksploatowane gazociągi podlegają okresowym kontrolom.

Kontrola trasy gazociągu obejmuje m.in.:

- Ocenę wizualną nawierzchni nad gazociągiem,
- Sprawdzanie czy nie nastąpiło naruszenie przepisów dotyczących odległości gazociągów od obiektów terenowych,
- Ocenę wizualną ogólnego stanu technicznego zainstalowanej na gazociągu armatury, w przypadku podejrzenia ulatniania się gazu sprawdzenie szczelności,
- Kontrolę, czy nie nastąpiło naruszenie przykrycia gazociągów wskutek jego wypłylenia, osunięcia się skarp, wymycia, zebrania humusu, wybierania urobku itp.
- Ocenę wizualną, czy istnieje konieczność uzupełnienia lub wymiany oznakowania armatury i trasy gazociągu itd.

Jak wskazano w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia sytuacje awaryjne są incydentami, które nie powinny mieć miejsca podczas prawidłowej eksploatacji odwiertów i gazociągów. Prawdopodobieństwa takiego zdarzenia jest znikomo małe z uwagi na wysoką jakość zainstalowanych urządzeń, ogrodzenie terenów przy odwiertowych, nadzór nad pracą zainstalowanych urządzeń (monitoring oraz kontrola pracowników kopalni), a w przypadku gazociągów- przykrywająca je warstwa gruntu. Na wypadek wystąpienia poważnej awarii Polskie Górnictwo Naftowej i Gazownictwo SA w Warszawie Oddział w Sanoku posiada m.in. plan ratownictwa, instrukcję alarmowania w sytuacjach wystąpienia wypadków, awarii i innych niebezpiecznych zdarzeń oraz plan operacyjny usuwania skutków awaryjnego zanieczyszczenia wód, gleby i powietrza atmosferycznego.

Uwzględniając kryteria określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r., do których uwzględniania zobligowany jest organ stwierdzający obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdzono ponadto, że planowana inwestycja położona jest poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, nie jest usytuowana na siedliskach łągowych, obszarze wybrzeża, obszarze przylegającym do jezior, obszarze górskim i leśnym lub na terenie uzdrowiska. Jak wynika z zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przedmiotowe przedsięwzięcia znajduje się w terenie, na którym znajdują się zabytki objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, nieruchomości wpisane do rejestru zabytków woj. Lubelskiego oraz w strefie ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego historycznych obszarów osadniczych północnego odcinka Bystrzycy SOK 4a, strefie ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego B12.

Zasięg oddziaływania planowanego przedsięwzięcia będzie miał charakter lokalny, ograniczony do terenów realizacji przedsięwzięcia.. Nie stwierdza się możliwości wstąpienia oddziaływań o znacznej wielkości lub złożoności.

Na terenie, na którym realizowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie oraz w jego obszarze oddziaływania nie są realizowane przedsięwzięcia, których oddziaływania mogłyby się skumulować.

Przedsięwzięcie nie spowoduje wystąpienia oddziaływania o charakterze transgranicznym z uwagi na odległość od granicy państwa i lokalny zasięg oddziaływań wskutek wprowadzonych do środowiska substancji i energii.

Zgodnie z art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 735 ze zm.) decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Niniejszej decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 Kpa (wniosek inwestora o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności z dnia 11 października 2021r.). Ustalenie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uzasadnione jest ważnym interesem społecznym i wyjątkowo ważnym interesem strony. Nadanie rygoru jest niezbędne dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami oraz innego interesu społecznego. Z uwagi na zbliżający się termin wygaśnięcia koncesji nr 20/2001 na wydobywanie gazu ziemnego z przedmiotowego złoża pozwoli na ochronę wyjątkowo ważnego interesu strony. Realizacja koncesji na wydobywanie gazu uzasadniona jest również ważnym interesem społecznym, gdyż realizacja inwestycji służy realizacji celu publicznego, czyli dobru wspólnemu. Interes publiczny uwzględnia zobiektywizowane potrzeby ogółu społeczeństwa, które w tym przypadku będą się przejawiać poprzez zapewnienie utrzymywania zapasów obowiązkowych i handlowych gazu, przeznaczonych do bilansowania systemu oraz zapewnieniu ciągłości dostaw gazu do odbiorców.

Organ rozstrzygający przeprowadził przedmiotowe postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa regulującymi jego uprawnienia, jak i w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W niniejszej decyzji uwzględniono wymagania dotyczące zawartości decyzji określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz określone w art. 84 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego zapewniono stronom czynny udział. Strony postępowania w liczbie powyżej 10 osób, zgodnie z art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) oraz art. 74 ust. 3 ustawy 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), były informowane o przysługujących im prawach w formie obwieszczeń i miały możliwość zapoznania się z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego.

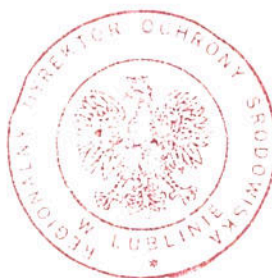
Niniejsza decyzja nie zwalnia od obowiązku uzyskania innych decyzji i zezwoleń wymaganych przez przepisy prawa.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronom przysługuje możliwość zrzeczenia się praw do wniesienia odwołania. Zrzeczenie się prawa do odwołania następuje w formie oświadczenia. Oświadczenie to należy złożyć do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie. Z dniem doręczenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zas. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie
Tomasa Wasik
Tomasa Wasik
p.o. Dyrektora Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska - Regionalnego
Konsorsatru Dyrektorów w Lublinie

Załączniki:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 247 ze zm.)

Otrzymują:

1. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA Oddział Geologii i Eksploatacji w Warszawie, reprezentowane przez pełnomocnika Pana Macieja Nowakowskiego/adres korespondencyjny - PGNiG S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji Dział Ochrony Środowiska, ul. Sienkiewicza 12, 38-500 Sanok/
2. Pozostałe strony postępowania powiadomione zgodnie z art. 49 KPA;
3. Aa

Do wiadomości:

1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Zamościu

WOOS.420.14.2021.MG.9

Lublin, dnia 29 października 2021 r.

**Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie
z dnia 29 października 2021 r. znak: WOOS.420.14.2021.MG.9**

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.)

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA w Warszawie zamierza wystąpić z wnioskiem o zmianę koncesji nr 20/2001 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn przedłużając okres jej obowiązywania.

Złoże Ciecierzyn objęte jest obszarem górniczym o nazwie „Ciecierzyn”, utworzonym koncesją nr 20/2001 z dnia 28.12.2001 r. wydaną przez Ministra Środowiska.

Obszar i teren górniczy „Ciecierzyn” położony jest w województwie lubelskim, w powiecie lubelskim, na terenie miasta Lublin i gminy Wólka. Obecnie pod względem organizacyjnym złoże gazu ziemnego Ciecierzyn podlega KRNiGZ Lublin. Kopalina wydobywaną ze złoża Ciecierzyn jest gaz ziemny.

Wydobycie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn planowane jest, zgodnie z prognozą wydobycia do 2040 roku. Prognozowane wydobycie od 2021 roku do 2040 r. wyniesie 143,448 mln nm³. Prognozę opracował Dział Inżynierii Złożowej PGNiG SA Oddział Geologii i Eksploatacji w oparciu o wiedzę i dane geologiczno-złożowe na dzień sporządzenia prognozy. Rzeczywiste wielkości wydobycia i zdolności eksploatacyjne uzależnione są od sytuacji geologiczno-złożowej i mogą odbiegać od wielkości określonych w prognozie.

Koncesja nr 20/2001 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Ciecierzyn została udzielona Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu SA w dniu 28.12.2001 r.

Powyższa koncesja na wydobywanie kopaliny udzielona została na okres 20 lat.

Powierzchnia obszaru górniczego wynosi 6 819 90 m² i pokrywa się ściśle z terenem górniczym. Granice obszaru i terenu górniczego wyznaczają linie łączące punkty o następujących współrzędnych w układzie 1965:

Numer X	Y
1 5542140.80	4742466.70
2 5542000.00	4743384.70
3 5540736.00	4745001.20
4 5540455.67	4746286.70
5 5539701.10	4746991.30
6 5538583.30	4746404.41
7 5540252.45	4743650.50
8 5541125.52	4741836.54

oraz następujące w układzie PL-1992. Z uwzględnieniem powierzchniowej poprawki odwzorowawczej, powierzchnia w tym układzie wynosi: 6 820 327 m².

Numer X	Y
1 386568.01	750483.16
2 386453.41	751404.95
3 385235.77	753057.10

- 4 384992.13 754350.29
- 5 384257.80 755076.24
- 6 383123.53 754521.32
- 7 384713.85 751720.49
- 8 385535.02 749882.09

Odwierty znajdują się na terenie gminy Wólka na terenie działek ewidencyjnych:

- odwiert Ciecierzyn-1 w miejscowości Rudnik - dz. 552 , 553
- odwiert Ciecierzyn-2 w miejscowości Wólka – dz. 45, 46 ,50

Pod względem morfologicznym jest to teren dość płaski lekko podniesiony w części zachodniej do maksymalnej wysokości 205 m n.p.m.- dominuje wysokość w granicach 185-190 m z tendencją do lokalnych małych obniżeń w kierunku zabudowy, ciągów komunikacyjnych i nielicznych cieków wodnych spływających do rzeki Bystrzycy, która skośnie przecina kontur bliżej środka i kieruje wody na południowy wschód. Cały teren gęsto zainwestowany komunalnie i przemysłowo z infrastrukturą miejską, co wiąże się z bliskim sąsiedztwem miasta Lublina i jego rozbudową. Sieć komunikacyjna drogowa bardzo dobrze rozwinięta; w części zachodniej kontur przecina linia kolejowa relacji Lublin-Lubartów. Brak zalesienia a użytkowanie terenu w większości rolnicze z większą tendencją do zabudowy miejskiej w części wschodniej.

Gaz z odwiertów: Ciecierzyn 1, Ciecierzyn 2 pod pełnym ciśnieniem głowicowym doprowadzony jest oddzielnymi gazociągami do węzłów redukcyjno-pomiarowych zlokalizowanych na terenie Ośrodka Zbioru Gazu Mełgiew w miejscowości Świdnik Duży. W węźle redukcyjno-pomiarowym gaz z każdego z odwiertów jest doprowadzany do oddzielnego wstępnego, w którym następuje oddzielenie wody złożowej niezwiązanej z gazem a także ewentualnie cząstek stałych jak np. rdza lub inne zanieczyszczenia niesione z odwiertu z eksploatowanym gazem. Z oddzielnego wstępnego gaz kierowany jest do wymiennika ciepła, gdzie jest podgrzewany do temperatury wymaganej na dalszym etapie przygotowania do transportu. Po redukcji ciśnienia, ilość gazu z każdego odwiertu mierzona jest na indywidualnych zwężkowych odcinkach pomiarowych. Po pomiarze indywidualnym gaz jest kierowany do kolektora zbiorczego. Z kolektora zbiorczego gaz jest doprowadzany do instalacji niskotemperaturowej separacji, której działanie polega na ochładzaniu gazu poprzez jego gwałtowne rozprężanie. Gwałtowne ochłodzenie gazu powoduje wydzielanie się z niego niepożądanych w dalszym procesie technologicznym składników tj. węglowodorów C +3 (tzw. kondensat) oraz wody. Dla utrzymania ciągłości procesu zaprojektowany został ciąg niskotemperaturowej separacji. W przypadku stwierdzenia wykroplenia kondensatu jest on, po oddzieleniu od wody złożowej i po odgazowaniu, gromadzony w zbiorniku magazynowym V-48 m³ i okresowo wywożony autocysterną z terenu kopalni do odbiorców. Gaz odgazolinowany (o niskiej temperaturze - pozbawiony ciężkich węglowodorów) kierowany jest następnie do wymiennika ciepła gaz-gaz, w którym następuje jego wstępne podgrzewanie strumieniem gazu surowego (gaz wlotowy na instalację niskotemperaturową). W dalszym etapie procesu technologicznego gaz przepływa przez wymiennik ciepła, w którym się podgrzewa i kierowany jest do instalacji odsiarczania gazu.

Stosowanie wymienników ciepła pozwala polepszyć bilans energetyczny procesu technologicznego. Do odsiarczania gazu na OZG Mełgiew stosowana jest chelatowa instalacja odsiarczania gazu, gdzie w prowadzonym procesie siarkowodor i związki organiczne siarki wiązane są przez alkaliczny składnik wodnego roztworu, a powstały w wyniku reakcji siarczek jest natychmiast utleniany przy pomocy czynnika redoks do siarki elementarnej. Proces ten pozwala na jednoetapowe, bezpośrednie utlenianie siarkowodoru do

siarki elementarnej. Instalacja odsiarczania składa się z dwóch identycznych ciągów o przepustowości maksymalnej po 150 m³ /min każdy. W chwili obecnej pracuje jeden ciąg instalacji odsiarczania, drugi pozostaje w rezerwie. Gaz na instalację odsiarczania podawany jest przez wymienniki ciepła do węzłów absorpcji, gdzie w wyniku kontaktu z ubogim (tzn. zawierającym niewielkie ilości związków siarki) roztworem roboczym podawanym przez stosowne pompy jest oczyszczany ze związków siarki, a po opuszczeniu absorberów skierowany odpowiednio przez separatory do instalacji osuszania. Bogaty roztwór katalityczny (tzn. obciążony związkami siarki) z węzła absorpcji kierowany jest do węzła regeneracji gdzie jest oczyszczany z siarki w procesie flotacji i jako ubogi, zregenerowany pompowany jest z powrotem do ciśnieniowych kolumn absorpcyjnych. Wyflotowana w regeneratorach piana siarkowa odprowadzana jest do zbiornika siarki a dalej (po przepłukaniu wodą przy pomocy odpowiedniej pompy) podawana na prasę filtracyjną. Z prasy filtracyjnej siarka odbierana jest w postaci „placka filtracyjnego” a następnie rozdrabniana, workowana i składowana w wyznaczonym miejscu przed wywiezieniem z terenu kopalni. Po odsiarczeniu gaz kierowany jest do instalacji osuszania gazu. Na OZG Mełgiew zastosowana jest typowa technologia osuszania gazu ziemnego TEG-iem, gdzie gaz nasycony parą wodną w procesie odsiarczania, stykając się przeciwwądowno z TEG-iem ulega osuszeniu w wyniku absorpcji fizycznej wody w glikolu. Zawodniony glikol kierowany jest na regenerator gdzie w wyniku podgrzania do temperatury ok. 180 °C następuje odparowanie wody. Osuszony gaz kierowany jest do pomiarowi rozliczeniowej składającej się z 2-ch ciągów pomiarowych DN150; P n =6,3 MPa z zamontowanymi gazomierzami turbinowymi oraz przetwornikami ciśnienia gazu oraz jego temperatury. Parametry te są niezbędne do przeliczenia mierzonej objętości gazu na warunki normalne. W okresie eksploatacji prowadzone są okresowo zabiegi syfonowania odwiertów celem usunięcia gromadzącej się w nich wody złożowej, w tym celu zaprojektowano obieg na każdym węźle redukcyjno-pomiarowym. Każdy z węzłów łączy się z kolektorem syfonowania. Proces syfonowania jest prowadzony wg ustalonego harmonogramu. Woda złożowa po pomiarze odprowadzona jest do odgazowycza a następnie do zbiornika magazynowego wody złożowej o pojemności V=50 m³, skąd jest wywożona autocysterną i zatłaczana do złoża Świdnik poprzez stację zatłaczania odpadów płynnych. W procesie technologicznym, w celu zapobieżenia tworzenia się w gazociągach i węzłach redukcyjno-pomiarowych hydratów wykorzystywany jest metanol, który magazynowany jest przy odwiercie Ciecierzyn-1 (V=6 m³), Ciecierzyn-2 (V=6 m³) i na OZG Mełgiew (V=48 m³).

Woda złożowa wydobywana wraz z gazem ziemnym ze złóż: Ciecierzyn i Mełgiew, po oddzieleniu od niego w procesie technologicznym, gromadzona jest w zbiorniku magazynowym. Następnie jest przewożona autocysterną do zbiorników magazynowych zlokalizowanych na Stacji Zatłaczania Odpadów Płynnych Świdnik, gdzie po odstaniu jest zatłaczana do złoża odwiertami Świdnik 13 i Świdnik 15. Zatłaczanie prowadzi się zgodnie z koncesją nr 3/2002/s wydaną przez Ministra Środowiska dnia 20.09.2002 r. oraz decyzją zmieniającą tę koncesję DGe-4772-13/6116/05/AP z dnia 18.08.2005r. Sposób postępowania z wodą złożową reguluje również decyzja Marszałka Województwa Lubelskiego zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi, znak: RŚ-V.7240.46.2012.EW z dnia 4.06.2012r.

Na Ośrodku Zbioru Gazu Ciecierzyn-1 znajdują się następujące obiekty budowlane zakładu górniczego:

1. Wyposażenie napowierzchniowe odwiertu Ciecierzyn-1 wraz z metanolociągami do tłoczni metanolu i gazociągami do OZG Mełgiew.

2. Tłocznia metanolu - budynek jednokondygnacyjny, o konstrukcji stalowej lekkiej z obłożeniem z płyt warstwowy systemowych, o 6,20x3,30x3,30m. Powierzchnia zabudowy 20,46 m², powierzchnia użytkowa 18,20 m², kubatura 67,5 m³
3. Zbiornik metanolu V-6 m³ w tacy przeciwrozlewowej.
4. Magazyn podręczny, kontenerowy, z obłożeniem ścian i pokryciem dachu z blachy falistej, o wymiarach 6,40x2,50x2,80m.
5. Szafka elektryczna: rozdzielnia elektryczna RS3 w obudowie z tworzywa sztucznego wymiarach: 0,60x0,25x1,0 (sterowanie pompami metanolu, oświetlenie terenu, tłocznia metanolu, magazynu metanolu) oraz. szafka pomiarowa SPC stalowa o wymiarach 1,20x0,55x1,45 m z podstawą 2,40m (szafa AKP ze sterownikiem Seomatic, pomiar ciśnień, temperatury, poziomu metanolu w zbiorniku magazynowym, przekazywanie danych na OZG Mełgiew).
6. Maszt radiowy o wysokości 22m.
7. Drogi i place o nawierzchni utwardzonej, przesiąkliwej

Na Ośrodku Zbioru Gazu Ciecierzyn-2 znajdują się następujące obiekty budowlane zakładu górniczego:

1. Wyposażenie napowierzchniowe odwiertu Ciecierzyn-2 wraz z metanolociągiem do tłoczni metanolu i gazociągiem do OZG Mełgiew.
2. Tłocznia metanolu - budynek jednokondygnacyjny, o konstrukcji stalowej lekkiej z obłożeniem z płyt warstwowy systemowych, o 6,20x3,30x3,30m. Powierzchnia zabudowy 20,46 m², powierzchnia użytkowa 18,20 m², kubatura 67,5 m³
3. Zbiornik metanolu V-6 m³ w tacy przeciwrozlewowej.
4. Magazyn podręczny, kontenerowy, z obłożeniem ścian i pokryciem dachu z blachy falistej, o wymiarach 6,40x2,50x2,80m.
5. Szafka elektryczna: rozdzielnia elektryczna RS3 w obudowie z tworzywa sztucznego wymiarach: 0,60x0,25x1,0 (sterowanie pompami metanolu, oświetlenie terenu, tłocznia metanolu, magazynu metanolu) oraz. szafka pomiarowa SPC stalowa wymiarach 1,20x0,55x1,45 m z podstawą 2,40m (szafa AKP ze sterownikiem Seomatic, pomiar ciśnień, temperatury, poziomu metanolu w zbiorniku magazynowym, przekazywanie danych na OZG Mełgiew).
6. Maszt radiowy o wysokości 9m.
7. Drogi i place o nawierzchni utwardzonej, przesiąkliwej

Rekonstrukcja odwiertów

W trakcie eksploatacji złoża Ciecierzyn odwierty udostępniające przedmiotowe złożo, w wyniku spadku produkcji lub z powodu złego stanu technicznego, mogą zostać przekazane do rekonstrukcji w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej. Rekonstrukcja odwiertów eksploatacyjnych w górnictwie naftowym i gazownictwie ma na celu przedłużenie lub nawet zwiększenie wydobywania gazu danym odwiertem. Obejmuje czynności prowadzące do poprawy stanu technicznego wyposażenia wgłębnego i/lub ma przygotować odwiert do wykonania zabiegów stymulacyjnych (np. kwasowania, szczelinowania hydraulicznego). W wyniku oddziaływania różnych szkodliwych czynników występujących w czasie eksploatacji złoża (m.in. korozja elementów stalowych w środowisku solnym, wytarcie mechaniczne, gwałtowne zmiany temperatury i ciśnienia) w odwiertach powstają nieszczelności rur okładzinowych lub wydobywczych. Aby poprawić stan techniczny takiego odwiertu wykonuje się jego obróbkę (remont).

Przed rozpoczęciem prac rekonstrukcyjnych, konieczne jest wykonanie placu wiertni wokół istniejącego odwiertu, na którym zostanie zlokalizowane urządzenie wiertnicze

wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną. Prace rekonstrukcyjne mogą być prowadzone za pomocą lekkiego urządzenia wiertniczego np. Cardwell KB-200C lub innego równorzędnego lub o mniejszych (niższych) parametrach.

W skład urządzenia wiertniczego Cardwell KB-200C wchodzi następujące podzespoły:

- 2 pompy płuczkowe o mocy 550 KM/410 kW;
- Napęd główny o mocy 402 KM/296 kW;
- Agregaty prądotwórcze: 1 szt. DPS-140 o mocy 120kW oraz 2 szt. SR-4 o mocy 330 kW każdy;
- Klucz do przewodu – napęd klucza silnik Deutz F4L914 o mocy 56 kW
- Wyciąg wiertniczy Cardwell K-200C;
- Maszt (teleskopowy), podbudowa wiertnicy, wielokrażek ruchomy z hakiem, hak wiertniczy, głowica płuczkowa, stół obrotowy, zbiorniki m.in. na wodę, paliwa, płuczkę, sprężarka, prewentery.

Prace przygotowawcze (budowa placu wraz z zapleczem) trwają od 3 do 10 dni, podobnie prace demontażowe. Prace rekonstrukcyjne trwają od 2 tygodni do 2 miesięcy dla jednego odwiertu.

W ramach prac remontowych i rekonstrukcyjnych odwiertów w zależności od ich rodzaju mogą być wykonane następujące prace:

- wymiana zestawu wydobywczego lub jego części w odwiercie,
- zwiercenie istniejących korków cementowych lub mechanicznych,
- pogłębienie odwiertu lub wykonanie nowej odnogi typu „side track”, tak aby mogła udostępnić nieeksploatowaną część złoża,
- wykonanie zabiegów intensyfikujących wydobywanie (przemywanie strefy złożowej substancjami o odczynie kwaśnym lub zasadowym)
- likwidacja udostępnionego interwału produkcyjnego poprzez wykonanie korków cementowych, zapięcie korków mechanicznych lub stosowanie obu technik równocześnie,
- udostępnienie do eksploatacji wyższego lub niższego poziomu gazonośnego poprzez wykonanie perforacji rur okładzinowych oraz uzbrojenie odwiertu w zestaw wydobywczy.

Po uzyskaniu odpowiedniego przepływu gazu lub poprawie ich stanu technicznego odwierty zostają ponownie włączone do eksploatacji.

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie
Tomasz Wasik
p.o. Zastępcy Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska - Regionalnego
Konservatora Przyrody w Lublinie